

Det ærede Medlem talte om en dobbelt Taktik fra vor Side. Hvad mener han egentlig dermed? Det kan vel ikke være andet, end at naar Ministeriets Holdning, Venstres Holdning er dobbelt, er vor Holdning ogsaa en dobbelt. Liebknecht sagde en Gang, at naar Situationen forandrede sig 24 Gange i Døgnet, forandrede han ogsaa sin Taktik 24 Gange. Det var altsaa en 24-dobbelt Taktik, saa en dobbelt Taktik er i og for sig ikke saa mærkværdig. Hvis Regeringen, hvis Venstre fremkommer med de demokratiske Sager, der staa paa dets Program, ville de finde den ærligste, loyaleste Holdning fra vor Side, og hvis de fremkomme med udemokratiske Sager, ville de møde Modstand fra vor Side. Vor dobbelte Taktik hænger sammen med Regeringens egen dobbelte Holdning. Hvis Venstre kun gjorde sig Umage for at fremme sit Program, vilde det finde Støtte fra vor Side.

Det ærede Medlem erklærede, at vor Kritik af Regeringens og Venstres Holdning sidste Vinter ikke havde været loyal. Jeg vil gøre opmærksom paa, at denne Bebrejdelse rammer det ærede Medlem og hans egne gode Partifæller, som ved en Række vigtige Sager stemte sammen med os Socialdemokrater i Spørgsmaal, hvor vi stode uenige med Regeringen. Jeg tror, at naar der skulde være Tale om en dobbelt Taktik, vilde denne Bebrejdelse nærmest kunne rettes mod det ærede Medlems eget Parti og egen Regering. Der er der en Dobbeltthed, en Uklarhed; men forhaabentlig vil Ministeriet og Venstre snart komme ud over denne og klart angive for Befolkningen og Landet, i hvilken Retning det agter at stile frem. Det er et Eksempel paa dobbelt Taktik, naar det ærede Medlem benytter det meste af Sommeren til i sit Blad at angribe og umuliggøre ethvert Samarbejde med Socialdemokratiet, medens andre Medlemmer af det regerende Parti arbejde af al Kraft for et saadant Samarbejde, og naar den ene Minister søger at ødelægge ethvert Samarbejde, medens to andre Ministre Dagen efter Valget takke for det loyale Samarbejde, der har været mellem Socialdemokratiet og Venstre. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde først se at faa klaret denne dobbelte Holdning inden for sin egen Lejr, saa vilde han ogsaa faa en levende Forstaaelse af den dobbelte Taktik fra vor Side, som han angriber os for. Han vilde da se, at det er den rette.

Naar det ærede Medlem taler om, at Opgaven for vort Parti skulde være at un-

dergrave Regeringen, undergrave Venstres Stilling og Tilliden til det ude i den store Befolkning, maa det samme jo gælde de Medlemmer af Venstre, der have billiget vor Kritik. Men det er heller ikke Tilfældet; derimod har der været en Fare for, at vor første demokratiske Regering selv kunde undergrave Befolkningens Tillid, nemlig naar Regeringen i Stedet for, som Venstres Program byder, at nedsætte Militærudgifterne, forhøjer dem, og naar den efter at have lovet almindelig og lige kommunal Valgret gør forskellige Angreb paa denne, bl. a. et meget alvorligt og ondartet Angreb paa det kommunale Selvstyre; da er der Fare for, at Regeringen selv undergraver Befolkningens Tillid. Ingen vilde beklage det mere end vi Socialdemokrater, ingen vilde med større Begejstring end vi se paa og støtte en virkelig radikal Regering. Der havde sikkert været — og er maaske endnu — de allerbedste Chancer for en Regering, der sagde: Vi ere komne til Magten som Venstremænd med den bestemte Hensigt at gennemføre Venstres Program, at nedsætte Militærudgifterne, indføre lige og almindelig Valgret og gennemføre en Række humane og sociale Reforme. Hvor populær, stærk og kraftig vilde ikke en saadan Regering blive! Folk vilde blive begejstrede for en saadan Regering og støtte den, hvis den blev tvungen til at tage en alvorlig Kamp op med Landstinget paa et saadant Program. Vi beklage mere end nogen, at Regeringen ikke har samlet en saadan Begejstring, og at en Del af dens Handlinger har været med til at undergrave den Tillid, som Befolkningen nærrede til den.

Det ærede Medlem for Sæby udtalte Ønsket om, at vor Holdning denne Vinter maatte blive loyalere end sidste Vinter. Jeg vil ogsaa der anbefale det ærede Medlem at feje for sin egen Dør og se ind til sig selv og spørge, om han og adskillige af hans Meningsfæller kunde indtage en noget ærligere og loyalere Holdning til selve Venstres Program. Jeg skal her minde om den Sag, der sikkert er den største i dansk Politik og vil blive Centrum for dansk Politik i flere Aar, den almindelige kommunale Valgret. Jeg erindrer bestemt, at det ærede Medlems Blad i Sommer skrev, at paa det Spørgsmaal vilde og kunde Regeringen ikke opløse Landstinget, de kongevalgte iberegne. Der kunde være Tale om at gøre det paa Skattelovene og andre saadanne ligegyldige og for Befolkningen ret kedsommelige Sager. Men paa et saadant virkelig demokratisk Spørgs-